

sjællandske Husmænd ikke dyrker noget videre Rug, de køber deres Brød og vil gerne have det saa billigt som muligt, og det kan man ikke fortænke dem i; men det er paa deres jydsk Kollegers Bekostning, at dette sker.

Hertil kommer ogsaa den uheldige Omstændighed, at Brødet faktisk ikke er blevet billigere, siden denne Maksimalpris blev sat — nej, det er kun en halv Foranstaltning, og skal noget saadant nytte, saa maa man have Maksimalpris baade paa Mel og paa Brød; ellers er det Møllerne og Bagerne, der tager Fortjenesten. Ellers bliver det Eksperimentet med Huderne om igen. Ærede Medlemmer husker Forbudet mod Udførsel af Huder. Det reelle i dette var, at Landmændene derigennem fik et Tab af 20 Kr. pr. Kreatur, ligesom de nu lider et Tab paa Rugen. Men er Fodtøjet derfor blevet billigere? Nej, det er ikke Tilfældet, og vi ser da ogsaa, at der af Skotøjsforhandlerne i de sidste Dage er rejst en Protest mod dette Forhold. Det er den Slags halve Foranstaltninger, som i Virkeligheden kun medfører Tab for Landbrugerne, medens ingen faar Fordel deraf. Jo, nogle er der dog, der høster Fordel; vi ser saaledes, at Aktieselskabet Ballins Aktier er gaaet op omkring i 250 i den Anledning, og der er ogsaa nogle andre Skotøjsfabrikkers Aktier, som er steget betydeligt. Men jeg synes dog ikke, det er den Slags Foranstaltninger, Regeringen skulde lægge sig saa stærkt i Selen for at træffe.

Endvidere er der jo, som det ogsaa tidligere er nævnt, det uheldige ved hele denne Sag, at den bidrager til at standse Importen, skønt det ingenlunde er saa, at der er rigeligt Udbud af Foderstoffer, Foderkorn og Brødkorn endnu. Det forekommer mig, at i denne Sag er det i høj Grad Landboforeningerne, der har varetaget Landbrugets Interesser, det Landbrugs Interesser, der producerer dyriske Produkter, baade det mindste og det middelstore Landbrug; baade Husmands- og Gaardmandslandbruget; thi det største Landbrug har jo ikke nogen Interesse i Maksimalprisen, det har som Regel ingen Rug, ja, der kan være enkelte større Landbrug i Jylland, hvor de har nogen, men ellers har Rugen ingen Interesse for de større Landbrug; disse har ogsaa Tærsket og solgt, saa de kan kun have Fordel af Maksimalprisen. Det er, som nævnt, det jydsk Landbrug og de fattigste Egne i Jylland, der rammes særlig haardt, og jeg synes, det er mærkeligt, at Husmands-

foreningernes Repræsentanter har været med til at fremskaffe dette Resultat. Men naar nu Rugen ikke kommer frem — og den kommer ikke frem —, saa skal der eksproprieres ude hos Landmændene, og det til en Pris, der ligger betydeligt under fuld Erstatning. Rugen, der, før Maksimalprisen blev sat, solgtes for 21 à 22 Kr. pr. 100 kg, skal nu afstaaes til 17—18 Kr., idet, som sagt, den meste jydsk Rug kun har en lav Vægt af 112—114 Pund hollandsk. Det er det, Befolkningen anser for et Overgreb, det er det, man finder i Strid med Grundloven, og derover er der megen Forbitrelse i Jylland.

Jeg kan i den Henseende underskrive, hvad tidligere Talere har sagt; der hersker megen Forbitrelse i Jylland, og jeg tror i øvrigt over det hele Land. Dette vil man have protesteret imod. Det er den samme Bondebefolkning, der tidligere protesterede mod, at Grundlovens Bestemmelser blev traadt for nær, og det vil den samme Bondebefolkning vide at gøre igen, det kan man være vis paa. Der er her skabt et Præcedens, et Fortilfælde, som man skulde synes, alle undtagen Socialdemokraterne burde protestere imod. Denne Gang er det Rugen, det gælder, Lad os tænke os, at vi kom i den Situation, at der skulde eksproprieres Kvæg eller Heste her i Landet, og at man saa vilde gaa frem efter de samme Principper, som man har fulgt ved denne Taksation. Man kunde tænke sig, at Regeringen i den Anledning udnævnte en Kommission, bestaaende af et Par Professorer, en juridisk og en nationaløkonomisk, et Par Socialdemokrater og et Par Radikale fra København og saa det ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen), der jo meget vel kunde repræsentere Landbruget alene, da han er Gaardejer selv, idet han ejer 2 Tdr. Hartkorn, saa vidt jeg ved, af Sjællands bedste Jord; han er altsaa Gaardmand, idet 1 Tdr. Hartkorn danner Grænsen mellem et Husmandsbrug og et Gaardmandsbrug; og da han er titulær Husmand — jeg ser, at han paa de officielle Skrivelser staar opført som Husmand —, kunde han saa udmærket godt repræsentere Landbruget paa begge Maader der. Der er saa en Husmand, hvis Ko skal eksproprieres. Det ærede Medlem siger da, naar han anlægger samme Betragtning som overfor Rugen: for 2—3 Maaneder siden kostede Kød i Argentina saa og saa meget. Det ene Hensyn var jo Rugprisen i Amerika, medens det andet Hensyn var Produktionsprisen for Rug.